

กลวิชานปกป้องตนเอง

กลวิชานปกป้องตนเอง(Defense Mechanisms) เป็นกระบวนการทางจิตที่มีขึ้น เพื่อปกป้องบุคคลให้พ้นจากความวิตกกังวลด้วยการบิดเบือนความจริงให้อยู่ในรูปใด รูปหนึ่ง และกระบวนการของการเกิดนี้เป็นไปอย่างไม่รู้ตัว

กลวิชานปกป้องตนเอง เป็นแนวความคิดที่ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud 1859-1939) ได้จากการเฝ้าสังเกตวิธีปฏิบัติดนของมนุษย์ หัวแล้วหัวอีก และรวมรวมกระบวนการทางจิตวิทยา ต่างๆ แล้วดังขึ้นเป็นข้อสมมติ (hypothetical constructs) เพื่อให้สามารถอธิบายพฤติกรรมบางอย่างได้

แนวความคิดของฟรอยด์ ในเรื่องนี้มีสู่จะชับช้อน กล่าวคือ สถานการณ์ด่างๆ มากมายก่อให้เกิดความข้องคบกับ ความขัดแย้ง ความเครียด สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดเป็นสภาพอารมณ์ที่เรียกว่า วิตกกังวล คนที่อยู่ในภาวะวิตกกังวลจะรู้สึกหวั่นไหว และไม่สามารถอย่างนอกไม่ถูก ภาวะเช่นนี้มักจะทำให้บุคคลต้องเผชิญกับด้วยเรื่องและรู้ได้ถึงความบกพร่องของตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลทุนไม่ได้มากที่สุด แต่บุคคลสามารถใช้กลไกทางจิตต่างๆ จัดการให้ความวิตกกังวลเบาบาง หรือหมดสิ้นไป จึงมีบางคนเรียกกลวิชานปกป้องตนเองอีกชื่อหนึ่งว่า การปกป้องทางจิตวิทยา- (psychological defense) หรือบางคนที่เน้นถึงการได้ darm ในการพัฒนาอุดมการณ์ของตนไว้ได้ เมื่อความวิตกกังวลหมดสิ้นไป เรียก กลวิชานนี้ว่า ego-defense mechanisms

ถึงแม้ฟรอยด์ จะเชื่อว่า ส่วนใหญ่แล้วกลวิชานปกป้องตนเองเกิดขึ้นอย่างไม่รู้ตัว แต่ก็ยังคง

เป็นกุศโลนายที่เมื่อเหตุมีผลเป็นพื้นฐาน ด้วยเหตุนี้ นักจิตวิทยาบางคนจึงตีความว่ากลวิชานเหล่านี้พัฒนามาได้ เนื่องจากได้รับการเสริมแรง (reinforcement) กล่าวคือ กลวิชานเหล่านี้ได้รับการเสริมแรงทางลบ ด้วยการทำให้ความวิตกกังวลที่เกิดมาจากความรู้สึกผิด ความเสื่อมหาดทุ่ง ความกลัว หรือปัญหาทางจิตวิทยาอื่นๆ ลดลงหรือหมดไปได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมีแนวโน้มที่บุคคลจะใช้วิธีเดิมอีก ในสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายๆ กันมากขึ้น แท้จริงแล้ว กุศโลนายดังกล่าวมิได้ทำให้ด้วยปัญหาหมดไป ส่วนมากมักจะเป็นแค่เพียง การหลอกด้วยเงินของเบ็ดอันหนึ่งเท่านั้น

ปัจจุบัน ได้มีผู้ตัดแปลงและขยายของเบต พฤติกรรมอันนี้ื่องจากการใช้กลวิชานปกป้องตนเองออกเป็นภาษาของ แต่อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์โดยทั่วไปของกลวิชานนี้ก็คือ การหลอกด้วยเงินไว้ชั่วขณะ ไม่ว่าจะด้วยการหนีไปจากสถานการณ์ หันหน้าความสนใจไปยังสิ่งอื่น พิทักษ์ตนเองไว้ให้ปลอดภัย ทำให้ความสำนึกรู้สึกดลง ฯลฯ

ประเภทของการปกป้องตนเอง

๑. การเก็บกต (Repression) เป็นกลวิชานทางจิตขึ้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการใช้ปกป้องตนเอง จากความวิตกกังวล อันอาจเกิดขึ้นมาได้จากความขัดแย้ง ความข้องคบกับ การเก็บกตเป็นการทำให้สภาวะที่ก่อให้เกิดความผิดนี้ซึ่งอยู่ในสภาพที่รู้ตัวได้ซ่อนตัวอยู่ในสภาพไว้สำนึก เป็นดันว่า เด็กที่เกิดพ่อแม่อย่างแรงรู้ดีว่า แสดงออกไม่ได้ ถ้าแสดงออกมอาจจะเป็นอันตรายต่อตนเอง เด็กจะเก็บกตความเกลียดพ่อแม่เอาไว้ จนดูประหนึ่งว่าหายไป แท้จริง

แล้วความรู้สึกดังกล่าวยังไม่หมดสิ้นไป มันเพียงแต่หายไปจากความรู้ตัวได้ แต่จะยังคงอยู่ในส่วนเริสร์สำนึก และแสดงบทบาทอุตสาหกรรมในรูปของพฤติกรรมต่าง ๆ หรือเป็นบุคคลิกภาพของบุคคลนั้น

ฟรอยด์ ลังกอกเดินได้ว่า คนไข้ของเขามักจะระลึกถึงเรื่องราวที่ปวดร้าวใจ หรือสองข้อใหญ่ในวัยเด็กไม่ได้ ถึงแม้ในท้ายที่สุดของการรักษา เขายังสามารถนึกข้อนอกลับไปถึงประสบการณ์เหล่านั้นได้

การเก็บกอดเป็นการปฏิเสธต่อปัญหาที่เกิดขึ้นภายในด้วยบุคคลนั้นจากส่วนที่รู้ตัวได้ให้ไปอยู่ในส่วนที่ไม่สำนึก ด้วยวิธีนี้จะทำให้ความวิตกกังวลของเขายังคงบังไปได้ชั่วคราว การเก็บกอดส่วนหนึ่งคือ การลืม คืนลืมให้หนึ่งที่ของยึดหมายมา ลืมนัดที่มีกับหมอนฟัน เพราะสิ่งเหล่านั้นก่อให้เกิดความวิตกกังวล แต่ยังไงก็ต้องการลืมแบบนั้นไม่ใช่การลืมอันแท้จริง เขายังจะจะนึกขึ้นมาได้เมื่อความวิตกกังวลหมดไป คนที่มีข้อขัดแย้งระหว่างมาตรฐานทางด้านศีลธรรมอย่างเคร่งครัด และความต้องการทางเพศอย่างรุนแรงอาจปฏิเสธไม่ยอมรับตนเองในเรื่องราวทางเพศ แต่เก็บกอดไว้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าบุคคลไม่ได้เก็บกอดแต่เรื่องราวอันนั้นเพิ่มเท่านั้น เขายังเก็บกอดความต้องการทางร่างกาย ความมุ่งมั�ดปรารถนาและอุปสรรค การเก็บกอดประสบการณ์ที่จะก่อให้เกิดความวิตกกังวล ไว้ในส่วนเริสร์สำนึกเป็นตัวนำให้เกิดกวิชาโน่นๆ ตามมา

๒. การทำนปฏิกริยาตรองกันข้าม (Reaction Formation) เป็นกลวิชาโนักษณะหนึ่ง ที่มีเพื่อลดความสำนึกผิดด้วยการกดสิ่งที่รู้สึกจริง ๆ และแสดงออกมาเป็นปฏิกริยาที่ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง ลูกที่เกลียดพ่อของตน ไม่อาจจะยอมรับความรู้สึกอันที่ยังไม่ดีได้ เพราะทำให้เกิดความกลัวและวิตกกังวล เขายังเก็บกอด (repress) ความรู้สึกเกลียดไว้ในส่วนเริสร์สำนัก และยังกับด้วยการแสดงออกมา

ในอีกแบบหนึ่ง ซึ่งตรงกันข้ามกับความรู้สึกจริง ๆ ว่าเขารักพ่อมาก พ่อเป็นพ่อที่ดีที่สุดในโลก (แต่ความเกลียดของเขาก็แสดงออกมาในรูปของ การพูดเล่น ความฟัน ฯลฯ ซึ่งเป็นพฤติกรรมเริสร์สำนึก)

พฤติกรรมที่รุนแรงมากๆ มักจะถูกสงสัยว่าเป็นการวางแผนปฎิกริยา ชายที่ทำด้วยเป็นคนมุ่นเน็ห้อมมีหลุมด้อมกันเกรียว หรือแม้แต่เขายังไม่เคยทราบต่อด้านรักร่วมเพศ แสดงเช่นนี้เพื่อหักห้ามความต้องการรักร่วมเพศที่ตนพยายามเก็บกอดเอาไว้ บางคนแสดงทางภารกิจที่ตัวการต่อสู้เพื่อสิทธิอันเท่าเทียมด้วยวิธีการอันแบบยก แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่ามีนักต่อสู้ หรือผู้ต่อต้านทุกคนจะทำเพื่อช่อนเร้นแรงจูงใจที่ต้องกันข้ามของตนเสมอไป ถ้าพิจารณาโดยถ่องแท้แล้วจะเห็นความแตกต่างในพฤติกรรมของผู้ที่ทำด้วยความสำนึกในสังคมกับผู้ที่กำลังปลอมแปลง และช่อนเร้นเรื่องราวของตน คำพังเพยของไทยในเรื่องนี้ ก็คือ "ปากหวาน กันเบรี้ยว"

๓. การหาข้ออ้าง (Rationalization) เป็นปฏิกริยาหนึ่ง ในหลาย ๆ แบบที่มีด้วยความข้องคันใจและความผิดหวัง คุณอาจจะรู้จักกันในคำพังเพยว่า "อุ่นเบรี้ยว มะนาวหวาน" จากนิทานอีสปเรื่องสุนัขจิ้งจอกกับอุ่น เมื่อสุนัขจิ้งจอกพยายามจะตะก้ายาอุ่นที่ดูสวยงามน่ากิน แต่พยายามอ้อนเท่าไรก็ไม่ถึงจึงเลิกล้มความตั้งใจ และบอกด้วยว่า อุ่นเบรี้ยว ความจริงแล้วปฏิกริยาเช่นนี้มีแต่กับมนุษย์เท่านั้น

การที่บอกด้วยว่า "อุ่นเบรี้ยว" นั้น ทำให้เป้าหมายที่ตนต้องการจะบรรลุแต่ไม่ได้ ลดคุณค่าลงไป ความข้องคันใจ ความเครียด และความวิตกกังวลก็จะลดตามไปด้วย นักเรียนที่สอบตก ไม่ว่าจะเป็นเพราะเรียนหนังสือไม่เป็น หรือมัวแต่เพลิดเพลินเที่ยวนอกไป มักจะอ้างว่าที่สอบตก เพราะครูสอน

ไม่ดี หนังสืออ้างชั้นนี้เป็นผิดของตนลดด้วยเงื่อนไขอื่นๆ เหตุผลที่ (ดูชื่อเรื่องจะใจไม่ได้รับเชิญไปบอกว่า ไม่เห็นข้ออ้างทั้งหมด ไม่ใช่เหตุผลอันจะอ้างอยู่เสมอที่คนรักจะทำน

๔. การเป็นกลวิชาโน่ได้รับจากสังคม มีลักษณะนี้ดังตัวอย่างไม่รู้ ๑ พึงประคณารุนแรง บางจะโกรธหรือหดคนเป็นเช่นนี้ที่เลวร้ายรอน้ำขังอยู่ทั้งนั้น หดดันน้ำถ้าบุคคลโกรธร้ายกับคนเพียงแต่การพุงความข้ออ้างกลวิชาโน่ต้องเห็นอี恒าเป็น

๕. การเป็นอีกธีนี่

สึกวิริญาณ
เล็ก (แต่
ของ การ
รวมไว้สำนึก)

เสียว่าเป็น
มุ่นเนื้อห้อมมี
ในมนวาก
กักห้ามความ
ไว บางคน
ให้ยอมด้วย-
นามวันักดื่อสู้
ชูใจที่ตรอกกัน
ลงแท็ลัวจะ
เวียความ-
และซ่อนเร้น
องนี้ ก็คือ

lization)
ความข้อง-
ในคำพิพากษา
นอสปีริ่ง.
ไยมจะตะ-
มเมื่อมเท่าไร
เองว่า อยู่นุ่น
แต่กับมนุษย์

นั้น ทำให้
ลดคุณค่า
ลดความวิตก
กาก ไม่ว่าจะ
กับเพลิดเพลิน
ประการสอน

"ไม่ตี หนังสือหาย วันที่สอบตนไม่สบาย การหาข้อ-
อ้างเช่นนี้เป็นการปลอมใจตัวเองหรือทำให้ความสำนึก
ผิดของตนลดลง เมื่อนุคคลสามารถหาเหตุผลมาอภิญ
ตัวเองหรือผู้อื่นได้ ทั้งๆ ที่เหตุผลที่อ้างนั้นเป็นเพียง
เหตุผลที่ (ดู) ดี แม้จะใช่เหตุผลอันแท้จริง บุคคลจะ
ชื่นชมใจอันแท้จริง และอ้างสิ่งอื่นมาแทน คนที่
ไม่ได้รับเชิญไปในงานเลี้ยง (ที่คนเองเกือบยกไป) จะ
บอกว่า "ไม่เห็นจะอย่างไป ขี้เกียจแต่ด้วย รถติด ฯลฯ
ขออ้างทั้งหลายนั้นคุณสมเหตุสมผลและอาจจะจริง แต่
มิใช่เหตุผลอันแท้จริงของพฤติกรรมนั้นๆ เก็บงอกคน
จะอ้างอยู่เสมอว่าไม่ว่าจะ เมื่อยังไม่ได้ทำงานบางอย่าง
ที่คนรักจะทำน้อยกว่างานเรื่องอื่น"

๔. การโอนความผิดไปที่อื่น (Projection)

เป็นกลวิชาณที่คุ้มครองคนจากความน่ากลัวที่คิดว่าจะ-
ได้รับจากสังคมด้วยการพุ่งความผิดไปที่คนอื่น ทุกคน
มีลักษณะนิสัยหรือคุณสมบัติที่ไม่เป็นที่ดีของการซึ่งเจ้า-
ด้วยของไม่รู้ บุคคลพิทักษ์ตัวไว้ไม่ให้รู้ถึงคุณสมบัติอันไม่
พึงประสงค์ ด้วยการคิดว่าคนอื่นเป็นเช่นนั้นอย่าง-
รุนแรง บางคนชอบนินทาว่าร้ายผู้อื่น บางคนอยา-
จะโกรธหรือหราูงให้ร้ายกับผู้อื่น การที่จะยอมรับว่า
ตนเป็นเช่นนั้น เป็นการทำให้ "ตนเอง" มีอุดมการณ์
ที่เลวร้าย บุคคลจะปลอมตัวเองด้วยการคิดว่าคนอื่น
รอบข้างเคยแย่งนินทาว่าร้ายดัน หรือใครๆ ก็โกรกัน
ทั้งนั้น หรือคนอื่นทั้งหมดร้ายและขาดความปราณ
ดังนั้นถ้านุคคลจะเข้าร้ายคนอื่น หรือจะโกรบ้าง จะ
ให้ร้ายกับคนอื่นบ้าง ก็ไม่ใช่ เพราะคนเองไม่ตี
คนเพียงแต่ทำในสิ่งที่สามาถแล้วท่านั้น แท้จริงแล้ว
การพุ่งความผิดไปที่คนอื่นเป็นรูปแบบหนึ่งของการหา
ข้ออ้าง ค้น查่องจฉาบจะชอบเข้าคนอื่นอื้ณาตน
กลวิชาณนี้ตรงกับคำพังเพยของไทยที่ว่า "ร่าแต่เขา
อิเหนาเป็นเอง"

๕. การระบายไปที่อื่น (Displacement)

เป็นอีกวิธีหนึ่งที่มีเพื่อพิทักษ์ตนเองให้พ้นจากอันตราย

ด้วยการระบายความก้าวร้าวรุกรานที่ไม่สามารถแสดงกับ
คนหนึ่งได้ไปแสดงกับอีกคน (สิ่ง) หนึ่ง คนที่ถูก
นายดีเดียน ถึงแมจะโทรศัพย์สักเพียงไว น้อคน
นักจะกล้าแสดงออกมากโดยตรง แต่เขาจะเก็บความ
โทรศัพย์น้ำที่ร้ายกาจไว้ในงานเลี้ยง (ที่คนเองเกือบยกไป)
จะบอกว่า "ไม่เห็นจะอย่างไป ขี้เกียจแต่ด้วย รถติด ฯลฯ
ขออ้างทั้งหลายนั้นคุณสมเหตุสมผลและอาจจะจริง แต่
มิใช่เหตุผลอันแท้จริงของพฤติกรรมนั้นๆ เก็บงอกคน
จะอ้างอยู่เสมอว่าไม่ว่าจะ เมื่อยังไม่ได้ทำงานบางอย่าง
ที่คนรักจะทำน้อยกว่างานเรื่องอื่น"

แต่อ่ายไปกิตาม หลักการของการระบายไปที่อื่น
คือการใช้ผู้อื่นหรือสิ่งอื่นมารับปฏิกรณ์ที่เกิดจากอารมณ์
และความก้าวร้าวรุกรานของบุคคล แทนผู้ซึ่งบุคคล
อยากจะแสดงด้ต่อ แต่ไม่กล้าทำ เพราะเกรงอันตราย
ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เด็กเล็กๆ ที่ดองสัญเสียงความเป็น
ศูนย์กลางของความสนใจในบ้านให้กับน้องที่เกิดใหม่
อยากรจะทำร้ายน้อง แต่ไม่กล้าทำ เพราะกลัวจะถูกลง
โทษ จึงหันไปประนยาความโทรศัพย์ของคนบ้าน
หรือกับคนเลี้ยง การทำลายข้าวของด่างๆ หรือการ
รังแกเพื่อนที่เล็กกว่า ของเด็กๆ จึงมักเป็นสัญญาณที่
แสดงถึงความข้องคับใจในด้านเดียว เราเรียกบุคคลที่เป็น
เหยื่อของการระบายความโทรศัพย์ว่า "แพะรับหนาน"
แพะรับหนานอาจจะเป็นคนหรือกลุ่มคนที่ถูกกล่าวโทษ
ในข้อบัญชาที่เกิดขึ้นอย่างขาดความเป็นธรรม

๖. การทดลอง (Sublimation) เป็นการ
ขัดความประณีตที่คุณนำอย่างและทำให้เกิดความข้อง-
คับใจ (โดยเฉพาะความประณีตทางเพศ) ด้วยการ
มีกิจกรรมอื่นที่เป็นการสร้างสรรค์ และเป็นที่ยอมรับ
ของสังคมแทน

ฟรอยด์ เชื่อว่า ศิลปะ ดนตรี การเดินรำ โคลง
กลอน การสืบคันทางวิทยาศาสตร์และกิจกรรมสร้าง-
สรรค์อื่น ๆ เก็บงอกทั้งหมดเป็นการเปลี่ยนพลังทางเพศ
(libidinal energy) ให้กับลายเป็นพุทธิกรรมที่

ก่อให้เกิดประโยชน์ และเป็นที่ยอมรับภายใต้การบัญชาของ superego พรอยด์ กล่าวว่า ความประณานิรุณแรงเกินทุกอย่าง สามารถทดแทนได้เป็นต้นว่า คนที่ก้าวร้าวมากๆ อาจจะหันไปมีอาชีพเป็นนักนาย ทหารอาชีพ คนชอบกล่าวเท็จอาจจะทดแทนด้วยการเป็นนักเล่านิทาน นักเขียนนิยาย

๔. การชดเชย (Compensation) เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความพยายามอย่างยิ่งที่บุคคลพยายามทำเพื่อเอาชนะข้อบกพร่อง หรือความล้มเหลวบางอย่างของตน ด้วยความเชื่อที่ว่า ทุกคนต้องการรู้สึกว่าตนมีค่าและได้รับผลสำเร็จไม่ทางหนึ่ง ก็ทางใด คนที่มีข้อบกพร่อง หรือจุดอ่อน (ไม่ว่าจะคิดขึ้นมาเองหรือเป็นจริงๆ) มักจะมุ่นพยายาม เอาดีในทางอื่นเพื่อเอาชนะความด้อยของตน คนด้วยพยายามอย่างสุดความสามารถได้เป็นนักกีฬา มีชื่อเสียง เชลлен เคลเลอร์ (Helen Keller) ทั้งทุหูทุนวากและตาบอดมาแต่กำเนิด พยายามเอาชนะความพิการของตนจนกลายเป็นนักศิลป์ และนักเขียนที่ได้รับความยกย่องจากคนทั่วไป การชดเชยนี้อาจจะมีได้ทั้งในทางสร้างสรรค์และทางลบ เด็กที่เรียนไม่เก่งหรือรู้ดีว่าตนด้อยกว่าเพื่อนๆ ในสถานภาพทางสังคม อาจจะชดเชยด้วยการเป็นนักกีฬามีมือ หรือกล้ายืนอันธพาลไปก็ได้

๕. การลดด้อย (Regression) เป็นการย้อนกลับไปมีพฤติกรรมที่ง่ายกว่า และใช้การได้ในอดีต เด็กที่เคยเป็นศูนย์กลางของความรักความเอใจใส่ เมื่อมีน้องใหม่มาแย่งความสนใจของพ่อแม่ และของคนอื่นๆ ในบ้าน เกิดความข้องคับใจ วิตกกังวล อาจจะย้อนกลับไปมีพฤติกรรมแบบทารก ทำเป็นซวย ด้วยเงื่อนไม่ได้ บีบสาระดทื่นนอน ดูดนม ผูกไม่ชัด ทั้งนี้ เพราะเมื่อตอนยังเล็กอยู่ พฤติกรรมแบบนี้ได้เคยทำให้พ่อแม่สับสนใจ การลดด้อยเมื่อเกิดความข้องคับใจ เป็นกันมากในหมู่เด็ก เด็กเล็กๆ ในค่ายพัก-

ธรรมที่เกิดคิดถึงบ้านและใหญ่หากความอบอุ่นนั้นคงในสภาพแวดล้อมของครอบครัวจะมีอาการแสดงการลดด้อยในระดับอ่อนๆ ผู้ใหญ่บางคนอาจจะลดด้อยไปมีพฤติกรรมแบบเด็กๆ ก็ได้ เป็นต้นว่า ร้องไห้ แพลงคุทช์อัลเวย์ด การวิ่งกลับไปหาแม่ที่บ้านเมื่อมีปัญหาครอบครัว ถือเป็นการลดด้อยของผู้ใหญ่ เช่นกัน'

๖. การฝันเพื่อง (Fantasy) เป็นการทำความพอใจให้แก่ตัวเอง โดยการฝัน หรือจินตนาการเอาเอง เด็กหัวรีหันไปจากความจริงที่ว่าตนด้อย อ่อนน้อมากความไม่สมปรารถนาด้วยการฝันกลางวัน การฝันกลางวันนี้ มีในระดับต่างๆ กัน บางคนก็เป็นแต่เพียงเมื่อยบ้างเป็นครึ่ง-ครัว บางคนเป็นเจ้ามากขนาดถูกความฝันเพื่องครอบน้ำเสียงหลุดพ้นไปจากสภาพความเป็นจริงเด็กนักเรียนที่ชอบเหมือนหือนั่งใจอยู่ในห้องเรียนมากๆ สะท้อนให้เห็นถึงการขาดความสมปรารถนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง พากหนี้ความจริงด้วยการฝันเพื่องอาจจะแสดงอุตสาหกรรมทางเพศที่ไม่สอดคล้องกับภายนอกหรือโกรธที่ศูนย์มากเกินไป การอ่านหนังสือการดูหนังหรือวรรณกรรมประเภทเพ้อฝัน นับได้ว่าเป็นทางออกอย่างหนึ่งของการฝันเพื่อง

๗. การปฏิเสธ (Denial) เป็นวิธีที่จะพิทักษ์บุคคลไว้ได้ ด้วยการไม่ยอมรับความจริงจากสภาพภัย nok อันปวดร้าวเกินกว่าจะเผชิญได้ โดยที่ว่าไปมักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ ความตาย ความเจ็บไข้พ้อแม่ที่ได้รับรายงาน และผลการวินิจฉัยโรคอย่างละเอียดรอบคอบจากแพทย์ว่า ถูกของตนเป็นมะเร็งในเม็ดเลือดและจะต้องเสียชีวิตในเวลาอันสั้น ทันไม่ได้ที่จะรับความจริงนี้ ความรู้สึกแรกของพ่อแม่จะบอกว่า ไม่จริง แพทย์ไม่เก่งวินิจฉัยโรคผิด ห้องปฏิบัติการทำงานลับสนหอยบเข้าผลการวิเคราะห์โรคของคนอื่นมาให้ ฯลฯ บุคคลพวกนี้เกิดการปฏิเสธ

อย่างน้อยก็รูปแบบ ทำไม่รู้เรื่อง ไม่ได้ (เข้าออกให้พร แทรก เพื่อเกิดความวิต อุบัติลดเวลา เพราะเด็กจะได้ยินเสียงแล้ว

๑๑. ก Activity ลักษณะ เกิดความคิด นักเรียนที่เรียน ห้องเรียน สังคมอื่นๆ น้อยที่สุด รวมของครอบ หน้าจากภาระ จำกปัญหาน้ำเพิ่มมากขึ้น ในทางสร้าง หนีจากปัญหา เด็กที่เรียนไม่เล่น หรือทำให้เกิดผล

๑๒. ก Insulation หรือทำด้วย หัวใจไหว้ หรือซอกซ้ำ

วนอุ่นทั้งค
การแสดงการ
เจาะดูอย
ร่วม ร้องให้
มีที่บ้านเมื่อมี
เบื้องผู้ใหญ่

) เป็นการ
!) หรือ
จากความจริง
สมปราถนา
มีในระดับ
บังเอิญ-
ความสั่นเพื่อง
านเป็นจริง
ในห้องเรียน
สมปราถนา
ด้วยการผ่อน-
กษมุ่นกัน
ร่อนหนังสือ
นับได้ว่า

ว่าที่จะพิทักษ์
มาจากสภาพ-
โดยทั่วไป
ความเจ็บไข้
งัดโรคอย่าง
คนเป็นมะเร็ง
อาณัตัน ทน
รากของพ่อแม่
ปีศาจพิด ห้อง
ไม่กระซิบ

อย่างน้อยก็ชี้ว่า

รูปแบบของการปฏิเสธขนาดเบาบางก็คือ คนที่ทำไม่รู้เรื่องราวว่าคนอื่นรังเกียจคน บางคนสังเกตไม่ได้ (เพราะไม่อยากจะรับรู้) ถึงสัญญาณด่างๆ ที่บอกให้ทราบว่าคู่สมรสของตนกำลังมีคนอื่นเข้ามาแทรก เพราะการรับรู้เรื่องราวด่างๆ เหล่านั้นก่อให้เกิดความวิตกกังวล เด็กที่พ่อแม่พ่อร้ายสังคมและตัวเดินอยู่ด้วยเวลา บังเอิญได้ยินเรื่องราวที่พ่อแม่พ่อด้วย เพราะเด็กเกิดกลวิชาณปกป้องดูด้วยการปฏิเสธที่จะได้ยินเสียงของพ่อแม่ที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลเดียวแล้ว

๑๑. การหันไปทำสิ่งอื่น (Escape into Activity) เป็นการหนีจากสภาพความเป็นจริงในอีกรูปแบบหนึ่ง คือหันแหนความสนใจจากเรื่องที่ก่อให้เกิดความเครียด หรือวิตกกังวล ไปหากิจกรรมอื่น นักเรียนที่เรียนไม่เก่งจะรู้สึกว่าตนไม่มีค่าในสภาพห้องเรียน อาจจะหุ่มดูมองกับพ้าหรือกิจกรรมทางสังคมอื่นๆ เพื่อหันเหจิใจไปกับเรื่องอื่น มีคนไม่น้อยที่หุ่มเวลาให้กับงานจนเกินจะไม่ได้สนใจเรื่องราวของครอบครัว บางคนอาจจะเป็นเพราะต้องการหนีจากการยาที่ตนสุดแสนจะเบื่อหน่าย ถ้าการหนีจากปัญหางานอย่างไปหากิจกรรมแล้วไม่ทำให้ปัญหามากขึ้น เท่ากับกิจกรรมที่ทำนั้นเกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ กลวิชาณนี้ก็จะมีค่าอย่างมาก บางครั้งการหนีจากปัญหากลับทำให้เกิดปัญหานับช้อนขันอีก เช่นเด็กที่เรียนไม่ดี แล้วไม่สนใจการเรียน เอาแต่ความรูปเล่น หรือหนีจากห้องเรียนไปก่อความวุ่นวาย ก็จะทำให้เกิดผลเสียตามมาอีกมากมาย

๑๒. การสร้างเกราะกันใจ (Emotional Insulation) เป็นการพยายามที่จะวางแผนมา หรือทำตัวให้ห่างเหินจากสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความหวั่นไหวทางอารมณ์ เพื่อหลีกเลี่ยงความสะเทือนใจ หรือซอกซ้ำใจ เด็กที่จำต้องพูดจาภาพอ่อนไหว

คนเคยรักมา ก่อน ไม่ว่าจะเนื่องมาจากสังคม ความดาย หรือการสมรสใหม่ บังเอิญทำตัวไปอย่างปฏิเสธการมีความสัมพันธ์ให้ลัชชัตทางใจกับคนอื่น ไม่ยอมที่จะรักหรือวางใจใคร การตอบแทนนี้ทำให้เด็กเดินโถกล้ายเป็นคนจิตใจแข็งกร้าวและชาญ

คนที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับความเป็นความดาย-อยู่เป็นประจำ เป็นดันว่า แพทย์ ทหารในสนามรบ ถ้าจะไครกหรือสารเทือนใจไปกับสภาพการณ์เหมือนกับคนทั่วๆ ไป คงจะไม่ได้ การวางแผนจัดการเรื่องราวดังกล่าวอาจจะจำเป็นในการทำงานเช่นนี้ จึงมีบางคนเรียกกลวิชาณนี้ว่า การใช้สติปัญญา (Intellectualization) การใช้สติปัญญาในเรื่องเหล่านี้ จำเป็นสำหรับงานของเข้า แต่ถ้าเขาจะวางแผน คาดความรู้สึกร่วมทางด้านอารมณ์ไปเสียหมดทุกเรื่อง จะตัดด้วนจากประสบการณ์ด้านอารมณ์ก็เรียกได้ว่า เป็นปัญหา

เมื่อศึกษาถึงกลวิชาณปกป้องดูดเอง บุคคลนักจะเกิดความวิตกกังวลว่า เรื่องด่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว ไม่น้อยลงกับเรื่องราวของตน นักจิตวิทยาคลินิกเน้นว่า ทุกคนได้เคยใช้กลวิชาณด่างๆ เหล่านี้มาแล้ว ทั้งนั้นไม่ย่างหน่งก็ย่างได้ บัญญาสำคัญอยู่ตรงที่ว่า บุคคลนั้นได้ปล่อยให้กลวิชาณเหล่านี้มีทธิพลเหนือชีวิตในขอบเขตใด กลวิชาณปกป้องดูดเองพอจะประยุกต์ได้กับยาระรังด่างๆ เป็นดันว่า ยาแก้ปวดหัว ยาแก้แพ้ ยาเหล่านี้เพียงแต่ลดอาการทุกข์ทรมาน แค่ไม่ได้เยียวยาโรคภัย คนบางคนอาจเผชิญกับปัญหาและความกดดันด่างๆ ด้วยกลวิชาณปกป้องดูดเอง (โดยไม่รู้ตัว) ไปชี้ว่าคนก่อน เมื่อผ่อนคลายจากความวิตกกังวลแล้วจึงได้มีการพิจารณาทางแก้ปัญหาไปในทางที่สมจริงมากขึ้นและทำให้ปัญหาคลุ่งไปได้ถึงแม้กลวิชาณปกป้องดูดเองจะช่วยผ่อนคลายไปได้ชี้ว่าคน แต่บันกีบดเนื่องความจริง ถ้ายังดำเนิน

อยู่ด้วยกิจจะเป็นด้วยขั้นของการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ คนที่อิงอยู่ แด่กับกลวิธานปักป้องจนเองไม่รู้จักจัดการกับปัญหาอย่างถูกต้อง ในที่สุดจะเกิดปัญหาระปรันด้วางด้านบุคลิกภาพทำให้ขัดขวางการดำเนินชีวิตที่สมมุตณ์ ขณะเดียวกันผู้ที่เข้าใจถึงหลักการ

ของการใช้กลวิธีนักปักป้องคนเอง อาจจะมองดูว่า
ได้ลึกซึ้งและยั่งยืนเท่านั้นที่ปัญหาอันแท้จริงของคน ทำ
ให้หากทางแก้ไขได้นักของปัญหาได้อย่างมีเหตุผล-
แผนที่จะแก้ไขติดแน่นอยู่กับการใช้กลวิธีนักปักป้อง
คนเองเพื่อประโยชน์ใจไว้ชั่วคราว

ประนอม สโตร์ชามาน

បរាណក្រម

- Coon, Dennis. **Essentials of Psychology : Exploration and Application.**
New York, West Publishing Company, 1979.

Hilgard, Ernest R, Rital Atkinson, and Richard C. Atkinson. **An Introduction to Psychology.** 7th ed. New York, Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1979.

Holland, Morris K. **Psychology: An Introduction to Human Behavior.** 2nd ed.
Lexington, D.C. Heath and Company, 1978.

Kagan, Jerome and Haveman, Ernest. **Psychology : An Introduction.** 4th ed.
New York, Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1980.

Trotter, Robert J. and James V. McConnell, **Psychology : The Human Science.**
New York, Holt, Rinehart and Winston, 1978.

Vernon, Walter M. **Introductory Psychology.** 3rd ed. Chicago, Rand McNally College Publishing Company, 1980.

Zimbardo, Philip G. **Psychology and Life.** 10th ed. London, Scott, Foresman and Company, 1979.